

РЕШЕНИЕ

№ 41328

гр. София, 23.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 31.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **1380** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 10а, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 9а, ал. 2, т. 4 вр. чл. 24и, ал. 15, изр. първо вр. чл. 10, ал. 1, т. 24 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) вр. чл. 8 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС).

Образувано е по жалба на Д. Ю. (Й.), роден на г. гражданин на Народна република Б., притежаващ национален паспорт № Е., издаден на 15.09.2022 г. със срок на валидност 14.09.2027 г., депозирана чрез пълномощник – адв. Л. Б., САК срещу Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, виза вид „D“ от 12.01.2026 г. издаден от завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в [населено място], Държавата Катар по Заявление за издаване на виза №

В жалбата е застъпено становище за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Твърди се фактическа необоснованост и несъответствие на приложеното материално правно основание за отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване с информацията в представените документи към заявлението. Сочат се и допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Поставен е акцент върху липсата на мотиви, с които е обоснован изводът, че целта на планирания престой не е доказана по убедителен начин, с оглед на предоставеното разрешение за достъп до пазара на труда, сключеният договор с „Аладин Фуудс“ ООД, ЕИК[ЕИК] и представените доказателства за осигурено жилище. Изложени са аргументи за нарушение на правото на личен живот, гарантирано от чл. 8 на КЗПЧОС – ограничаване на възможността за свободен избор на място за живеене, което позволява професионално и личностно развитие. От съда се иска да отмени обжалвания административен

акт на посочените основания в чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК и да върне преписката на компетентния административен орган със задължителни указания относно тълкуването и прилагането на закона. Претендират се направените разноски.

Процесуалният представител на жалбоподателя адв. Л. Б. поддържа искането в жалбата и аргументите, с които е обосновано и в съдебното заседание. Представя списък с разноски по чл. 80 от ГПК (л. 64).

Ответникът – завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в [населено място], Държавата Катар не участва лично и със свой представител в съдебното заседание. По искане на пълномощника му (л. 30 и л. 33), заявено в съпроводителното писмо вх. № 1644/19.01.2026 г., с което е изпратена административната преписка (л. 3-гръб), в съдебното производство е изискано, по реда на чл. 192 вр. чл. 186 от ГПК вр. чл. 144 от АПК, и е приобщено като писмено доказателство положително становище на Държавна агенция „Национална сигурност“, представено в съгласувателната процедура по чл. 30 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР).

Софийска градска прокуратура не е взела становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното производство.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град въз основа на приложените към делото доказателства и становището на страните, прие за установено от фактическа страна:

Жалбоподателят Д. Ю. (Й.) е гражданин на Народна република Б.. Роден е на г. Подал е Заявление за издаване на виза № за дългосрочно пребиваване на територията на Република България, виза вид „D“ в Посолството на Република България в [населено място], Държавата Катар (л. 19 – л. 20). Посочил е като основание, че ще работи в „Аладин фуудс“ ООД като общ работник. Отразен е адрес, на който ще пребивава в [населено място],[жк], [улица], който съвпада с адрес на офис на търговското дружество - работодател.

Към Заявлението са приложени заверено копие на писмо рег. № 536400 – 71616 от 08.08.2026 г. (л. 9, л. 15 и л. 28-гръб), с което началник на сектор в Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи е уведомил представител на „Аладин Фуудс“ ООД - С. Х., че Агенцията по заетостта е предоставен достъп до пазара на труда за срок от 3 години на Д. Ю., на основание чл. 24И от ЗЧРБ. В писмото е указано в 20 дневен срок, чужденецът и/или работодателят да предприемат необходимите действия за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България, виза вид „D“. Представени са и заверени копия на Трудов договор №[ЕИК] от 14.05.2025 г. (л. 11 – л. 13 и л. 22 – л. 24), типова бланка на трудов договор (л. 21) декларации от представляващия „Аладин Фуудс“ ООД, ЕИК[ЕИК] – управителя К. Ал Ф., гражданин на РБългария, че е осигурено подходящо жилище за тримата наети на работа граждани на Народна република Б., сред които и Д. Ю. до изтичане на срока на договора им (л. 24-гръб и л. 25), както и писмо – покана, адресирано до Консулския отдел на Посолството на РБългария в [населено място], Държавата Катар (л. 25-гръб), с което е заявено намерение за сключване на трудови договори с тримата чужди граждани на Б., за които е посочено, че ще изпълняват длъжността „работник кухня“ в обекти на дружеството, което ще им осигури настаняване и транспорт.

Към заявлението за издаване на виза за дългосрочно пребиваване са приложени и - копие на Застрахователна полица за сключена медицинска застраховка в полза на жалбоподателя Д. Ю. за периода 01.09.2025 г. – 31.08.2026 г. (л. 28), копие на свидетелство за съдимост издадено от Министерство на вътрешните работи, (л. 27), копие на резервация на самолетен билет за полет за България на 11.12.2025 г. (л. 27-гръб).

Въз основа на тези документи завеждащият „Консулската служба“ на Посолството на Република България в [населено място], Държавата Катар е издал на 12.01.2026 г. оспореният Отказ за

издаване на виза на жалбоподателя Д. Ю. за дългосрочно пребиваване в Република България (л. 8 и л. 29). Като правно основание за Отказа във формуляра е посочена хипотезата на чл. 10, ал. 1, т. 24 от ЗЧРБ, а като фактическо - в допълнителните бележки е отразено – „Цялостният анализ на документите и фактите, свързани с пътуването не доказват по убедителен начин, че целта на посещението е действителна и апликанта има намерение в срок и по определения ред да напусне територията на държавите членки. Миграционен риск.“.

В приетото в съдебното заседание писмено доказателство по искане на процесуалния представител на ответника (л. 3-гръб и л. 30) - изготвено при проведената съгласувателна процедура по чл. 30 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР) становище на Държавна агенция „Национална сигурност“ (л. 45) е посочено, че при проверката от Специализирана дирекция „Миграция“ апликантът не е идентифициран като заплаха за националната сигурност. Отбелязано е, че е изразено положително становище, което не е обвързва останалите участващи органи в съгласувателната процедура. Пълномощникът на жалбоподателя представи преведени на български език копия на документите, приложени към заявлението за издаване на виза (л. 48 – л. 56).

Описаните релевантни за правния спор факти не са спорни за страните и позволяват да се направят следните правни изводи :

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежно упълномощен процесуален представител на адресата на оспорения административен акт, неблагоприятно засегнат от властническото волеизявление, в предвидения от чл. 149, ал. 1 от АПК срок (Отказът е връчен на жалбоподателя на 12.01.2026 г., а жалбата е заведена на 19.01.2026 г. в Административен съд – София - град – л. 4). Обжалваният административен акт подлежи на съдебен контрол, съгласно чл. 10а, ал. 4 вр. чл. 9а, ал. 2, т. 4 от ЗЧРБ. Като основание за оспорването му е посочено нарушение на чл. 8 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, и аргументи, с които е обосновано (стр. 3 – л. 6 от делото).

Разгледана по същество – жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Редът и условията, при които чужди граждани пребивават на територията на Република България е регламентиран в Закона за чужденците в Република България. Изрично изискване за влизане в страната на чужд гражданин, който не е гражданин на държава – членка на ЕС е да има валидно издадена виза.

Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерство на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и за отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с Наредбата по чл. 9е, ал. 1. Издаването на благоприятен за жалбоподателят акт е обусловено от кумулативното наличие на доказана цел на планирания престой на територията на Република България и условията, при които ще бъде реализирана тази цел.

Оспореният Отказ е съставен, подписан и връчен от компетентен орган – завеждащ „Консулската служба“ в Посолството на Република България в [населено място], Държавата Катар, на когото със Заповед № 6 от 30.12.2025 г. издадена от извънредния и пълномощен посланик (л. 31) са делегирани правомощия - да съставя, подписва и връчва (съобщава) на заинтересованите лица формулярите за уведомление за основанията за отказ за издаване, анулиране или отмяна на виза, съгласно Приложение 7 към чл. 34, ал. 3 от НУРИВОВР и по Приложение VI към чл. 32 от Визовия кодекс.

Към преписката е приложена и заповедта на министъра на външните работи № 95-00-26 от

16.01.2025 г. (л. 32 – л. 33), с която на основание чл. 34 и чл. 29а, ал. 2 от НУРИВОВР са определени компетентните длъжностни лица, които могат да вземат решения за отказ за издаване на визи, на основанията по чл. 10 от ЗЧРБ и чл. 32, т. 1 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския Парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността. На ръководителите на дипломатическите и консулските представителства е възложено да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които могат да съставят, подписват и връчват (съобщават) на заинтересованите лица формуляри по образец - Приложение № 7 към чл. 34, ал. 3 от НУРИВОВР и по Приложение VI към чл. 32 от Визовия кодекс.

Оспореният Отказ за издаване на виза „D“ е обективиран върху Стандартен формуляр за уведомление и обосновка на Отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза. Съдържа всички реквизити, отразени в Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР, изискуеми и съгласно общата разпоредба на чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочено е правното основание, на което се е позовал административният орган - чл. 10, ал. 1, т. 24 от ЗЧРБ и фактическите обстоятелства, с които е обосновано приложението му. Разпоредбата на чл. 27, ал. 6 от НУРИВОВР задължава консулските длъжностни лица да извършат проверка на декларираните данни от заявителите преди да вземат решение по заявлението за издаване на виза. Заявлението се изпраща задължително на Националния визов център за проверка в автоматизираните национални информационни фондове, Ш. информационна система и В. информационна система на Европейския съюз, както и за консултиране с друга държава членка, прилагаща достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген в случай на заявено искане, по реда на чл. 22 от Визовия кодекс. В рамките на тази процедура е представено становището на Държавна агенция „Национална сигурност“.

В Решение на СЕС от 24 ноември 2020 г. по съединени дела С – 225/19 г. и С-226/19 г., т. 34 е прието, че „въведената с Визовия кодекс система предполага хармонизация на условията за издаване на единни визи, изключва различията между държавите – членки,... като органите на държавите – членки могат да откажат издаването на виза само на основанията, предвидени в кодекса. ...Касае се за издаване на Отказ за виза върху стандартен формуляр – бланка, който се издава като се отбелязват основанията в него и се указва правото на обжалване. Посоченото е достатъчно за упражняване на правото на жалба и на ефективна защита.“ В този смисъл, според настоящият съдебен състав оспореният Отказ не е постановен при липса на мотиви. Бланковата форма отговаря на изискванията на Визовия кодекс, съдържа изискуемите реквизити, посочено е не само правното основание – чл. 10, ал. 1, т. 24 от ЗЧРБ, но и фактическите предпоставки за прилагането му.

Спазени са процесуалните изисквания при издаването на административния акт. Не са допуснати нарушения на процедурата, които да са ограничили правата на жалбоподателя. Актът е издаден в съответствие с материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ виза за дългосрочно пребиваване със срок на валидност до 6 месеца и с право на пребиваване до 180 дни може да бъде издадена на чужденец, който желае да получи разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България на едно от основанията, посочени в Закона.

В заявлението за издаване на виза жалбоподателят е посочил, че целта на пребиваването му в Република България е работа. Отразил е дата на пристигането си 21.10.2025 г. и е приложил уведомление до представител на работодателя от началника на сектор «ПЕСПР» при Дирекция «Миграция» - МВР (писмо рег. № 536400 – 71616 от 08.08.2025 г.), с което е удостоверил, че е започната процедура по предоставяне на продължително пребиваване въз основа на становище на

Агенция по заетостта, с което му е осигурен достъп до пазара на труда за срок от 3 години.

Оценката на информацията в представените документи към заявлението за издаване на виза е извършена в съгласувателната процедура с участието и на служители на Държавна агенция „Национална сигурност“. Въпреки представеното положително становище и липсата на други документи и/или становища, отразени в Националната визова система, настоящият съдебен състав счита, че фактическите данни в допълнителните бележки на Отказа са съответни на непълната и противоречива информация, съдържаща се в приложените към заявлението документи.

Представеният подписан Трудов договор №[ЕИК] е срочен, сключен е на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда с отразена дата 14.05.2025 г. за максималния срок от 3 години и определен начален момент – датата на постъпване на работа (чл. 3 – л. 11 от делото). Уговорен е 6 месечен срок за изпитване в полза на работодателя – чл. 4.1 от Договора, което съгласно разпоредбата на чл. 71 от КТ му предоставя право да го прекрати без предизвестие до изтичане на срока за изпитване, казано по друг начин – в кратък срок след пристигане в страната жалбоподателят да остане без работа и без средства за издръжка.

В договора е посочено място на работа - обект, находящ се в [населено място], [улица] длъжност, на която ще бъде назначен чужденецът - „общ работник“, а в Поканата, адресирана до Консулския отдел на Посолството на Република България в Катар, управителят на „Аладин Фуудс“ ООД е отбелязал, че тримата чужди граждани, за които е получено разрешение от Агенцията по заетостта, сред които е и жалбоподателят Д. Ю. ще работят на длъжност „работник кухня“ на обекти на дружеството, без да е уточнено местоположението им и без да са представени доказателства, удостоверяващи придобита квалификация на наетото лице. Неподкрепени с доказателства са и твърденията, че работодателят е осигурил и поема задължение за осигуряване на подходящо настаняване и транспорт на чуждестранните работници. Представени са две декларации с отразени дати през 1 месец – от 04.09.2025 г. и от 05.11.2025 г., в които са посочени различни адреси на територията на [населено място] –[жк], [жилищен адрес] и[жк][жилищен адрес]. Твърди се, че жилищата са осигурени от работодателя, но за ползването им сезонният работник ще сключи Договор за наем, какъвто не е представен. Не са представени доказателства за собствеността и характеристиките на жилищата, посочени в декларациите единствено с данните на административния адрес, на който се намират. Липсва изявление на собственика/собствениците, че са съгласни да предоставят временно правото на ползване било на дружеството - работодател или на чуждестранните работници посочени в декларациите на управителя на „Аладин Фуудс“ ООД. Липсва информация и за условията, при които ще бъдат предоставени за ползване тези имоти. В приложения трудов договор на стр. 1 е посочено изрично, че работодателят не се ангажира със заплащане на здравно осигурителните вноски на наетия служител, а поема задължение единствено за осигурителните вноски (т.12.2. – стр. 3).

От представените от жалбоподателя документи към Заявлението за издаване на виза е видно, че притежава разрешение за пребиваване в Държавата Катар, валидно до 22.11.2025 г., където е работил като строител (л. 48) и е получавал месечно възнаграждение за периода м. март – м. август 2025 г. включително, в размер на 1 300 катарски риала (л. 51 – л. 56).

Съществено изискване за положително решение за издаване на виза за продължително пребиваване на територията на страната, съгласно чл. 13, ал. 2, б. от НУРИВОВР е чуждият гражданин да е представил към Заявлението документи за осигурено настаняване или доказателства за достатъчно средства за покриване на разходите за настаняване. Необходимо е да се представят и документи, доказващи, че кандидатът разполага с достатъчно средства за издръжка, както за срока на планирания престой, така и за завръщането в държавата на произход

или пребиваване (арг. чл. 13, б. „в“).

Съгласно разпоредбата на чл. 21, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕО) № 810/2009 г. на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността достоверното обосноваване на целта и условията на планирания престой и наличието на достатъчно средства за издръжка за срока на планирания престой, а и за връщане в държавата по произход, са задължителни изисквания при проверка на кандидата отговаря ли на условията за влизане и престой. В § 7 на чл. 21 от Регламента е предвидено, че заявлението за издаване на виза за дългосрочно пребиваване следва да бъде разгледано главно въз основа на автентичността и надеждността на представените документи и направените декларации от кандидата.

В т. 20 на § 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЧРБ са изброени документите, които могат да се ползват като доказателство за осигурено жилище – оригинал или препис с нотариална заверка на подписите на нотариален акт или друг документ за собственост или за ползване на имота, декларация от собственика на имота за предоставен адрес на пребиваване. Предвидено е, че когато декларацията не е подадена лично от собственика или от упълномощено от него лице тя следва да е с нотариално удостоверен подпис и съдържание, извършени едновременно.

Липсата на представени документи от вида на посочените в т. 20, § 1 от ДР на ЗЧРБ при предвидената клауза за изпитване в полза на работодателя в приложения към заявлението трудов договор, преценени и с оглед липсата на доказателства за налични средства на кандидата за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, са дали основание за законосъобразен извод, че не е доказана по убедителен начин целта на пребиваването и последващото напускане територията на ЕС. При валутен курс на 1 катарски риал - 0,24 евро приложените документи за размера на получавано месечно трудово възнаграждение от 1 300 катарски риала равностойно на 312 евро - под размера на минималната работна заплата за страната (550,66 евро (1077 лева) - за 2025 г., а от 01.01.2026 г. - 630 евро) и доколкото дори не се твърди това да са налични и/или вложени средства на кандидата, не е изпълнено изискването на чл. 24, ал. 2 от ЗЧРБ кандидатът да разполага със средства в размер поне на една минимална работна заплата за целия срок, за който ще бъде издадена визата за продължително пребиваване, т. е. за 6 месеца, а именно 3 780 евро.

При тези обективни данни настоящият съдебен състав е на становище, че обжалваният Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване не нарушава гарантирани права от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на жалбоподателя Д. Ю.. Конвенцията не предвижда право на дългосрочно пребиваване в държава членка на Европейския съюз на граждани на трети страни. Подобно право не е предвидено и в Хартата на основните права на Европейския съюз. Не са налице доказателства въз основа на които може да се приеме, че се нарушава правото на личен и семеен живот на жалбоподателя, произтичащо от разпоредбата на чл. 8, § 2 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. Контролът при влизане на чужди граждани на територията на държавите – членки следва да е съобразен със задълженията, предвидени в чл. 8, § 2 от Конвенцията, казано по друг начин намесата в правото на личен и семеен живот да е необходима за едно демократично общество, в интерес на националната и обществената сигурност, или на икономическото благосъстояние на страната.

В заявлението за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България жалбоподателят е посочил като основание издадено Единно разрешение за пребиваване и работа, но при установените данни за предвидения срок на изпитване в трудовия договор в полза на работодателя и поради липсата на доказателства, че в страната пребивават постоянно лица, с които поддържа близки лични взаимоотношения, включително и/или членове на семейството му няма обективни данни да е нарушено гарантираното от Конвенцията право на личен и семеен живот на жалбоподателя.

При този изход на делото своевременно заявеното искане за присъждане на разноси не следва да бъде уважено.

Мотивиран от изложеното, и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Ю. (Й.), роден на г. гражданин на Народна република Б., притежаващ национален паспорт № Е., издаден на 15.09.2022 г. със срок на валидност 14.09.2027 г., депозирана чрез пълномощник – адв. Л. Б., САК срещу Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, виза вид „D“ от 12.01.2026 г. издаден от завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в [населено място], Държавата Катар по Заявление за издаване на виза №

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: